

ԲՈՒՐՍԱՆ

ՍՈՒՐԲ Ա՛ՎԱԿԵՆ

1852

Բ. ՏԱՐԻ

ՕԴՈՒՏՈՒ

ԹԻ 8.

ԲՈՒՐՍԱՆ

ԲԵՐՈՅԵԳԻ Պ

ԴԻԱԽԵՄՈՒՄ ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻՒՆ

Արականու քաջագը տուեն մը Դի մակաբար բանա, որութեան տակը կը հեծէր, այս մոլեգին անձը խառըին թաղաւորութիւնը բանութեամբ յափառակելով, ու ժաղավարեան վախ տալով կ'առգէր անկրթութեամբ իւր տերութիւնը կառավարել:

Խեղճ ժազագութեները չիսեին անոր մոլեգին բանուուրութիւնը բաց ի՞նչ ընէին, լուս կեցած կը մասնեին, ու թէ որ իրաւ տեղը գանդտիւ պէտք ըրպարնէ, անմկայ անդամէ կը կը լինին, և թէ որ յայտնապէս յաւէին նէ, ալ մեռնելու պարտական կ'ըլլային:

Եթե որ առանկ ահ ու դոզի մէջ թաղուած կ'եցեր եին Շիդիաս անուն որսուտ ու երանդուն պատամի մը չի կը կըցաւ իւր բարեկութիւ զաղել, ու բառաւուրին բարեարոն գործքերը տեսածին պէս յայտնի աղաղակեց, և բարձ-

բաձայն իւր հայրենեաց մշուառութիւ ողբաց, բայց այս բարեկութիւնը ու ան խանհեմութիւնը շատ գէշ բոխն իրեն:

Դիսնհսիսուի լրաեւները որ ամեն բան կը գիտէին, այս բանս մէկէն ի մացուցին, ան ալբարեկանալով երգուոմ լրաւ: շարացոր վոր, մինդրութիւն ու նելու:

Խեղճ պատանեցն չորս կողմից զին ու օրները առին և բանու կը տանհին զինքը: Այս տուեն: Դամն անուն գերազանց առողինի երիտասարդ մը կը պատահէ անօր, որ զանի իւր անձին պէս կը սիրէր, այս անձնելուն պէս սիրտը կուր կուր կ'ըլլայ, ու գութը շարժելով կ'ըսէ և սիրելի Ծիկլու օրս . . . մէ . ի՞նչ է աս, ի՞նչ ը ըիր, արդեքը քու անխանհեմութեանդ եռանդը . . . "

Ալյան, սիրելի Դամն, որ դուն շատ անդամ ննի բոխը, ահա վերջատիւ

պատահեցաւ : չի կրցայ քեզի նմանիլ ,
չի կրցայ քու տուած խարհութ քիներու դ
հետեւիլ , երկար ժամանակ առեցի բաւ
նաւ օրին անգիտութիւնը , շատ ուղեց
ցի որ քեզի հնազանդիմ , սակայն իմ
բարեկաւթիւն վերջոյ յայտնի եղաւ , ու
չի կրցայ անոր անգութ դործքերը որու
հել :

Դիմեմ որ ոյլուի մեանիմ , բայց
մահը առանկ անապրդ գերաւէ մը մեր
կը ունպեմ . կը ցուիմ միայն հօրս , հարս
սիր և մասզայ աղջոյ վրայ . բարեկ
կամ , ահա անոնք քեզի կը յանձնեմ՝
իմ տեղու դուն միմիմ որէ անանք ,
դուն օգնեւ անօնց . ալ ես իմ ճակա
տագրէս շեմ զանգափր ո :

Վնորէն զինու արները չուզեցին որ
երկու ցուայի բարեկամները երկար
խոսակցին իրարու հետ , անգիտութիւն
և բռնաբար իրարմէ բաժանեցին . Դիմ
դիմուը բանուը տարին , ու Դամօնի ալ
չի թաղացին որ եռեւէն զայ + Այս առ
զետովի զեղքին վրայ Դամօն անհան
զիսա ըրտալով , մարին մէլ բիւրաւոր
խորհուրդ կը մոածէր որ անիկոյ ա
զառտէ . բայց ամեննեւին հնարքը մը չեր
կրնոյ գունալ :

Ըստ մասածելէն եւտեւ , քիչ մը մէկ
հնարքի մը վրայ կը խորհէր քիչ մ'ալ
միւս որ մը . բայց ամենքն ալ մէկդի ը
մերով անգութ և անվայէլ բանի մը
պէս , միսզը զրաւ որ ինքը անձամք
Դիմնեսիսի դէմը ելիէ :

Խոնաւորը բարիկութիւն զայրոցած
ըլլալով վայրէեան մը պահապաները
մէկդի շեր ըներ , ոյս անհումար զին
ու որներուն մէջէն , ըրաւ շրաւ ինքը
Դիմնեսիսի գէմը ելու :

Խիկու առ զին ըսելով և տէր իմ ,
Եղիելի երիստառորդ մը հիմու բա
հրամանովդ բանար ը երին . հիմա
ես եկոյ նէ շէ թէ անիկոյ դովիլու
համար , և ոչ թէ թագութիւնի խցու
րելու . համար , թէ պէտ և իւր ոյս
յանցանքը իւր երիստառորդական
բանութենէն յառաջ եկածէ ; անոր
համար յանցաւոր կ'երենաց քեզի :

Ո Արակ շնորհը մը որ քենէ կը
ինքրեմ . այն է որ անոր տուած
պատիմդ բանի մը որ ետ մեայ . Տըւ

մարխու է , որ անիկոյ այս քաղաքի ս
հետու ակար հայր մը , հարս մը և
երկու սիրուն որդի իր ունի պէտք է
որ անոնք մէյ մը երթայ անսեւ , գոնէ
վերջին անգամ մ'ալ :

« Ենորհը ըւէ Տէր , որ իու անոր
տուզը մեամ հաս , առնեմ անոր շըզ
թայները իմ վրա ու ինը աղաս
րաց երթայ անսեւ այս վերջին ան
գնմ իւր գերդատատնը ու կարգի
գնէ իւր գործընը ու իւր հրաժա
րակոն ողջտիլ այս անձոց . և երբ
որ կամք կ'ըներ նէ կը գոտնայ կու
գայ . սակայն երբ որ ուշանոյն եւ եւ
անոր անզը կը մեռնիմ ձեր կամա
ցը համեմատու :

Օ արմացաւ . Դիմնեսիս այս նորա
լուր և անակնունելի բանը անիկէ թե
ասծին պէս , և ուղեց այս բանի վեր
ջը անսեւլ . « շատ աղէկ լսու , ա
հաւ երկու որ կուամմ անոր , սակայն
գուն անոր անկը բանար պիտի մնաս
այս ալ գիտնաս որ կթէ Երրորդ որը
առաւ օտուն կանախ լու մնալուն պէս
չի գտնուի Արքակուսոյի մէջ անշուշտ
գուն սիրի պատիմը քաշես : »

Ըստ ուրախացաւ . Դամօն երբ որ
այս պատասխանը անիկէ լսեց , շուտ
մը բարեկամնի բանար վաղեց , ու
իւր ձեռողը բակեց անոր շըզթայները
տամաւ իւր վրան ու բուռ և Պան
շուտ ըսէ , գնձն միօթիմարել . բու ու
զրամնլի տունդ , ահա Դիմնեսիս
քեզի երկու որ կուաց , ու այս եր
կու որը բաւական է քեզի նաւ մը
գտնէլ ու քեզի տղամելու միայն
հարամարութիւն ու շուտութիւն
պէտք է . զնաւ , շուտ ըսէ , շմամն
անկ մի կորսնցուներ : »

Աստոիկ զարմացաւ . Երդիաս այս
բանը անիկէ լսածին պէս , « Բու վախ
շիմ , ըսաւ . Եօ ձգեմ քեզի իմ տեղը
անգութ բանու որին ձեռքը . հը . ա
սանկ զիսաւ ինծի ով Դամօն . շուտ
ըսէ , առու իմ շըզթայներս , թէ որ
զուն իմացեր ես որ իմ սիրու անոր
զութիւն և անիծեայ իսորէութիւն
կոյ , անութիւննի իմ երկամթեղէններս
որ անսեւմ : »

« Ձէ , ըսաւ , Դամօն անարդու-

թիւն, և խաբեամթիւն քեզի համար չեն և ոչ քառակից համար, և մէն որ գիտնայի որ գուն առանկ ընսաւ որութիւն ունիս, բնաւ քեզի բնծի բարեկամ չեի ըներ, սակայն իմ ըստած քեզի բներաւ ոչ ու նարդութեան քանի կայ, և ոչ խաբեամթեան, գուն հայր մը ունիս, կին մը և երկու որդիք, քու կեան քըդ անոնց նէ, և չեն կրնար առանց քեզ ապրիլ:

ո չամեկը շունդմ որուն համար հոգ ընեմ ապրելու, և բարեկամի մը համար, մեռնիք որ գուն եռ, ինձի ամեն գոհազներէն աւելի ցանկալի է, ան, իբրաւ որ պէտք չէր որ գուն առանկ մէկ կեանք մը վարէիր ո:

Վաճ Շիգիաս, և ես կերթամ, ու ըստինու գուն կ'աւզես որ առանի ընեմ, կ'երթամ բնութիւն մերջին պարս քը կառարել, կ'երթամ, մնար բարեաւ բնելու հօրս, հարախ և տղաս, բայց երրորդ օրը գեւս արեգակնան ճառ աղացմաները երկրիս վրայ չի առ բաժնակամ միւսանգամ զիս հոս պիտի տեսնաւ ու զարմանաւ, գուն իմ անջո կ'ենազավիր մէն շնօրհիք մը բատմ կ'ուզա և ասով անհանկ կը կարծեմ որ շատ աղէկ պիտի միւթեամ զանոնիր ո:

Վաճ բակրով սիրով մը դրիեց իւր պատու տկան բարեկամը և երկուքն ազ պազսու եցան իրարու հետ, և խկզն Շիգիաս ճամբաց ելու, ասկայն երկ բարդ օրը անցաւ, ու երրորդ օրվան արեգակն ծագեց, զեւ Շիգիաս շերեւեցու, Վաճան միսրը զրաւ որ իր յուստիատ տանը խռովութենին շիկրցու ու զի հանիլ, անար համար կ'աւրախանար որ ինքը իւր բարեկամին տէզ սիրով մեռնի:

Ասկայն Վիժնէսիոն կարծեց որ զինքը ծաղրեցին, չափազնց բարկաց ու իւր բարիութիւնը սաստկանալու հրաման ըրաւ որ Վաճան խկզն Շիգիասին կը ելու պիտի մին առնեն առնին:

Վաճ ընըլը բոլոր քաղաքը տարածուեցաւ և ամեն ծաղովուրդ ժողովեցան հրապարակը որ այն սպարմելի բանքաւու

նեն: Վառերը խաբուած բարեկամը կ'աւազէին, ամսնք ալ մասնիկը բարեկամը, ուսկայն ամենքը որուեթուն մէջ բանաւորին անգիտութիւնը վար կը զարնեկին:

Վիժնէսիոն բիւրուոր զինաւորներ ըստ պատաժ բարձր ու շքեզ ամսութիւն վրայ նասած, աշթը չորս գին կը դարձնէր, որուց մը բարկութիւն կ'արձնէր, ու գրէ մինուութիւն մէն սկի կ'եւրիւար: Վաճան կը կին շցմանկամ կուգաց հրապարակին մէջ դահիճն ու քայլեց, ի վկնին կեցալ բալոր ժողով գուրդը աղետակներ ու աշխարհականին աշխարհականին մէկ կազմը եղած էր, ու որութիւնին կուր հարդ կ'ըլլար, ու սկսած ամենուն աշաց արտասունքը ֆոյմը, որ անհնար էր ծածկել:

Վաճ խունքներ ու բատիների տեսարանին մէջ Վաճան միայն իմ ուրախութեամբ Վաճան ամթ կ'օրհնէր իւր սրբն մէջ, որ իւր փափաքը աղէ կի յաջուեցաւ ու իւր սկրեւի բարեկամը ողջ մեաց և լրու որ հրապարակին մէջ տեղը բերաւ եցու ուրեզւ որ գլուխը կարելու անցն էր և անխռով սրախիկ'ապահէր աղետակն հարուանցն, ամեն մարդ աչքը դոցեց, բայց Վաճան միայն զաւարթերիս մերկապարանց կը կենար գահձին առջեւը, որուն ուրը զիստ վրայ բարձր կը ցողաք, Վաճ, մէկէն ի մէկ կ'եցիք . . . ձայն մը հեռաւ էն րուեցու, կ'եցիք անգութ . . . ու հեջալով ու բրամերով կը տէսնէն որ երիտասարդ մը թռչնոյ նման վրա զելլով վոշուց մէջ թամբովեալ կուզայ:

Վաճ ձայնը լրածնուն պէս ամեն քըն ու գարձան և աննին ու ճամբաց բացին, երբօր հրապարակը հասաւ, փանք Վաճան կ'աղաղակէր, որ զակի պարտաւորութիւնը բարեկամի պարտաւորութեան դէմ ցի կեցաւ, ասանկ ըսելով վազեց Վաճանի պարտաւորը ինկաւ, այս առնեն մողովորեան մէջ բընըլը ու կը լսվէր որ ետեւէ ետեւ կը սաստկանար, ու դրեմէ աննին ալ ուրախութեն ու զարմանաց մէջ էին,

ու սկան իրարու բաւլ, Ռիդիան է, այս ան է, մի գիտեր, ով կը կարծէր որ ուսանել պատի լլլայ :

Բիդիան իւր բարեկամեն բաժնուելավ համարձակութեամբ Դիօնէս սիստի զեմք ելու որ անհնարին զարմանքն ոչ անձին և ոչ ալ իւր աշբին կը հաւատար, ապազոկեց Բիդիան, այն պատիմքը որ ինձի կը մերաբերի հրաման ըրէ որ ես կրեմ, թաղ աղաւ մնայ անմեղը, հարկաւոր գործք ունենալուս համար ասանկ երկար ուշացաց, հայրս, խելզ հայրս այս սեւ ընւրը առնելու ատենկ կոյծակէ զարնուածի մը պէս ինկաւ իսկըն և ոչ մինչ եղաւ, ու խելը դլուիպ բերելու համար իմ ըրուծ այնչափ ջանքերո ոչինչը գնաց, և վերջապէս երէկ կիշը իմ աշացս սուշեւ իւր հոդին աւանդեց :

Վիչ մը ժամանակ մկան հաւառ չելամ գաւն արտասուօք լալ, ու յետոյ նորէն իսուեցաւ, « հաղիւ զգուարութեամբ փախոյ հարուս և երկու մատղաց որդւացու ձեռքէն, ու աճապարեցի համենելու, սսկայն կարճ ձամբ բնակ թնարուելիքէն գիշերվան մուժուն անտառի մը խառն ՚ի խուռն ճամապարհներէն մոլորեցայ, օրոնք շատ հեռու ձգեցին ինձի, յետոյ ուղիղ ճանապարհը գտնելով որշափ կրոցայնէ վալցիքի, և շուս ուրախ եմ որ ժամանակին հասայ, տէր, շուս ըսէ գարձու ինձի իմ հապանքներս, թող անդարտ բարեկամը արձակուի, ոտիշաւրիշ ըան շեմ ու զեր քէնէ : »

Այս ողբայի պատմութիւնը լսով ներէն բնաւ մէկը չի կրցաւ իւր որտասուքը բռնել, ու բռնաւորը անդամի իւր սրտին մէջ դժութեան շարժում մը իմացաւ, ու հրաման ըրաւոր Դամօն արձակեն, հոս նորէն մոզավորդը ըստ և զարմանալ կըսկսի. Դամօն կըսէ որ, « հիմա մեռնիլը քեզի չի մայելուրդը ըստ կամանիս անցաւ ու պէտք է որ ես մեռնիմ հիմա քու տեղդ, գուն գնաքու տունդ բու քնառանեացդ քով որ ձքեցիր եկարդ :

Պատասխան տուաւ Բիդիան ար-

տասուալից աչքով ու ըսու, ասորովինեւ տեւ գուն կետիք ունիս, բու ազատութեան ժամանակդ զեռ չէ անցած, ու որէնքով ու որդպարութիւնը տեղի որժուն է, ո՛խամօն չէ կըսէ կը կայնի, վէճը կը մեծանոյ, Երկու քին մէկը բարձր ձայնով Դիօնէսիուսէն բարեկամին աղօտութիւն կուղէ և իրեն մոհ :

Այս բանիս վիայ բանաւորին ոիբար թեպէտ և բարացած էր չի կրցու համբերել, ու բնական համակրութիւն յայտնելով՝ գիշացաւ, բուռ, Երկու քնարներու պատկանը և ամրատութիւնը ուղեւար է, բայց ասանկ պատուական բարեկամութիւն մը պէտք է որ պատիւ ունենաց, ու ես ալ կը պատուեմ ձեզի հետ :

Դամօնի ըսելով իջաւ ամժուէն ու սիրով մը պագաւ այս երկու պատուական բարեկամները, Այս աւանին ժողով մարդուցը առ շին մէկ տեսարան մը բացուեցաւ, բուր պատմութիւնը մէկ զի գնաց ու անոր անդը ուրախութիւն ու ցնծութեամբ ծափ գարենիով իբր թէ ամեն կողմէն սդը կը ինդար ու բազմութեամբ զինուորաց ու զանազան նուագարաններով չորս կազմէն ովոր ոտուծ Դիօնէսիուսի հետ մէկ տեղ պալատը մասն :

* * *

ԲԱՆԱԿ Յ Ա Մ Ա Խ Ե Ւ Թ Ի Ւ Խ Ե

Ա Խ Ա Կ
Բ Ա Ր Տ Ե Խ Ա Վ Ա Ր Գ Ե Խ Ե

Ս է Հ Ա Վ Ա Գ Ի Խ Ե Խ Ե Խ Ե

Դ ա ր ո ս ի ճ ա ս ո ւ մ ը ե ր կ ն ա բ ե ր ձ

Ա ա ր զ ե ն ի ի ն ո ւ զ ր ա ց ի ,

Ո ւ ր ի շ ի ն չ ծ ա ռ ո ր տ ո ւ ն ե ր ,

Ա ս ա լ բ ա ն մ ը չ է կ ը ս է ր ,

Հ ա ս ա կ ը ս ե ն ո հ ա յ ի ի մ ս ,

Հ Տ ե ս է ք հ ա մ ա ր ե մ հ ո տ ե ր ,

" Ուեւերս երկայն տերեւներս
 " Չորս կողմէս վար են կ'ամիսիք .
 " Իրաւ կըսեմ ոչ մէկը .
 " Իմ հասակիս հաւասար ,
 " Ուսին բան , ան ոչ մէջքո
 " Գալ ցէ գոյ դուցէ չի գար .
 " Պըսու դ շունիմ ես իրա .
 " Մանկր ազաց խաղալիք ,
 " Կեռաս : Խնձոր , տանծ ու բալ
 " Արկածալից ուստելիք :
 " Իմ հովանիս կը հանգչին
 " Ազատակացեկ ուղեւորք .
 " Արեւակեզ մշակներն
 " Զայ կը գոնեն և անցորդք ո .
 Ձի հանդարտնց վարդենին
 Անափառին պարձաքին .
 Բոլըր ծաղկանց գիմացէն .
 Պատառիսնեց գոռողին :
 " Եայէ ինձի , դուն ով ես
 " Որ կ'որոտաս հեռուէն ,
 " Վալորիկ ամսկերն բարձրացած
 " Կը բարբառիս երկինքէն .
 " Ենչ կայ վասդ գամելի
 " Որ կը պարձիս մեծապէս ,
 " Ենչ իրուոտմբ պալաբեր
 " Ջառերն անգամ կ'անարգեն :
 " Շըքէդ զատ ալ բնչ ունիս
 " Համ մը հօս մը ախորժակ ,
 " Կամ քու ոտաճնդ կը բերեն
 " Պըտուզ պանիս անուշակ :
 " Թեւերդ շորս կողմ թանձրախիտ
 " Հասակդ երկինք բարձր ՚ի վեր ,
 " Եսու բառանին ես պահպան
 " Թէ ոնդտափ փայտ անբեր .
 " Կեցիր . քիչ մը առնեն ալ
 " Կեցիր . թող գոյ ձմեռն ,
 " Որ տա հասակդ անհրման
 " Մարդիկ մախիր գարձնեն ո .
 Քեզի կըսեմ ո անմիտ
 Խելքըդ շուտով քեզ կանչէ ,
 Եզուդ ձգեր ես կ'երթառ
 Բայց չես գիտեր կետն ուր է :

8. Ե. Գ.

Ժամանակը կատավի շուն մը զինքը
 Կիմաւորեց և ձիուն դէմ հաշելավ
 Բնքղինքը նոյն աղնուտկանին ծանօթաւ
 ցուց . բժիշկը սկսաւ անուշութեամբ
 Փարուիլ անոր հետ , և ասով շունը
 հաշեյր գաղքեցուց և իրեն հետ ըն
 կերացաւ .

Հյու կերպով մինչեւ զիշեր շարու
 նոկ երթալէն ետեւ մէկ անարդ
 դիւզ մը հասան , ուր տեղ ստիպուե
 ցաւ պանդոկ մը իշեւանել :

Վնուականը պանդոկը մոտմին
 պէս պարկը մենեկին մէկ անկիւնը
 դրաւ և շունն ալ ունոնց վրայ նստաւ .
 ազնուականը հաջը ընելէն ենոքը հը^ր
 րամայեց որ կանթեկ մը վառուի և
 իւր պարկը առու որ իւր սենեակը
 երթաց :

Պանդոկապետը ըստ անոր որ իւր
 պարկը յատկապէս ուպտհով սենեակ
 մը կայ հոն գնէ , բայց պիտուակունը
 ուղեց որ պառկած տեղը պահէ , եր
 բոր շանը հետ իւր սենեակը երթա
 լու եղաւ , պանդոկապետը չի թողուց
 որ կենդանին մէկ տեղ տանի և ըստ
 որ եթէ ասնելու բյաս , տանը գըս
 նէն գուրսօն կը վարնում զանի . բայց աղ
 նուականը ոյնապիսի զաւարձովի ընկեր
 մը իրմէն հեռ այցընել թաղ շուտաւ :

Պանդոկապետին այս խօսքէն մար
 դուն պիտու կասկած մը ինկաւ , և
 գեռ չը ուպառկած զդուշութեամբ
 սենեակին դուռը աղէկ փականքով մը
 գոցեց , որն որ իւր համբորդութիւն
 ըստ ժամանակը հետը կը ատենք ,
 և շատ հաղնած բյարւուն քնոցաւ :

Վիշերը շունը իւր պաղափուկը տի
 րոջ ականջին գարձնելով և սուտիկ
 հաշելով արթնցուց զանի , որ տուն
 ազնուականը գուանը մէղքուածքէն
 լցու մը աետու , յանկուզծ անկողինէն .
 Դուրս ցամեկեց և շիտակ գուանը քով
 վազելով՝ սկսաւ ծակէն գրսի եղածը
 շիտել , որ մարդ մը կը ջանար դուռը
 բանով , բայց չի կրնալուն ետ կը դնու
 նար :

Նշն ժամանակ աղնուականը հագ
 ուելով պատու հանին առջեւ կ'ըսպա
 սէր , վնակը ասանկ վասնդուոր տեղէ
 մը աղատելու համար օդնական մը

ԲԱՅՍՈՒՐԱԿԵՐ

Ընկ մը պատմութիւնը :

Սիդզիոցի երեւելի բժիշկ մը հե
 ռաւոր դիւզ մը ճանարհորդելու

զանելու : Արաւոտեան գէմ կոմինա
գուման մը սնցած ժամանակը աղջու
ականը իւր սենեակին կահեց զանի և
զիշերուան պատահած դէպէքը պատ
եց անոր :

Խիզին կամնավաճառ լ աղջու ակա
նը ու իր ձին և շունք դուրս հանեց և
տուաց պանդոկին մէջը ձայն մը հա
նելու ճամբու գրաւ , աղջուականը
յետոյ պանդոկին ինչ դէշ տէղ բլա
ր իմացաւ , ուր աել շատ անդամ մէջ
ծանեծ գողութիւններ եղեր ևն և
հիւրեցն շատերը հանուեցուցած
ազանեկը են :

Ա. Հ. Յ.

Ե. Ի. Է. Շ. Գ. Բ. Կ. Ե. Ա.

Նիւթեաց Պիշտան շառած ցեղ
կոյ ու կուսական :

Խնադէս որ բորբոքակեւ մէջ Պի
րւիս բարեցուաց և Հովհաննեթացաց-աց
քրոյ մանաւորապէս աեւդիկութիւն
ուուած էինք , և Նախ նոյն թիւթիւն
մէջ Պիշտան թամար ըստած փա
խառական ցեղին փայ այ հարեւանցի մը
խռած էինք , ահու այս անդամ
ու աննեց քրոյ համաստ վեր ի վե
րոյ աել զեկութիւն մը կուտօնք :

Հովհաննեթացոց մէկ ցեղին անու
նը Պիշտան կոմ Պիշտ կը ըստին Վիրիեկի
հարուստին մասերուն և Վլուխ բա
րեցաւոյի անհօն գաշտերուն և նոյն
երկրին ներբեն անծանօթ երկիրեներուն
մէջ առարածուած վայրենիներուն :

Վլուխ Պիշտան կոմ Պիշտան մէա
թար ըստած պատասխան վայրենի
ները ընդհանրապէս անդամուն և ան
դութ մարդիկ են խիստ քիչ , որուք
բաց ի ազգ մը ձեւացնելէն մասն
ու որ ընկերութեամբ ալ չեն միացած
միայն ընտանեաք կը ժայռուին , բայց
երբ որ պատասխան երեսներուն կը պատասխան
անուան ու մասներուն կը կամաց ան
անուան ու մասներուն կը պատասխան

շակութեան արհեօտը ամենեւին առ
անց մէջ ծաղկած չէ , և շանեն զատ
ու բիշապի կենդանին մը շունին .
մասնաւորապէս միայն սրմաններուն ,
ուղաշնեներուն , ծզիսաներուն (առա ճան)
ու միջիններուն կը մասնին , երբեմն ու
թէ որ զատան բայր խոտերը մարախ
ներն սկիշատուած ըլլաց և մերկ գե
տին ու ամենեւին ճարտակ մը շնծայէ
ոյն ատեն մարախ կ'ու անեն . երկար ժա
մանուկ ունաթի կրնան կենազ , բայց ժէէ
որ վայրի որս մը կամ կով մը և կոմ ոչ
խար մը մէկէ մը գոտալու ըլլան , իրենց
այնչափ երկար ժամանակուան ծոմեր
նին կամ անցազ ու միւննին կը վարձառ
րին , առանց ընծ հանրապէս ամենեւ
ւին բնակութիւնն չունին , իրենց գըւ
խուոր բնակութիւննին աւազի փայ
է , որունց փայ կը պատկին օդին բոլը
գէշ ներդօրծութեանց ենթակայա
նալով . իրենց գարծածած զէնքերնին
թունաւոր նիգ , կը ուստի են , որուք
չափազանիներ կը բազկունայ , որ
ամենեւն կը մը օդին թեամբ չի կր
նար ցուցին իւ . ու հարարակ ամենին
ու կաշու կարծնաւակ մարդիկ են ,
կաշիններն առ գոյներ մասն գեղին ե ,
մազերնին բաւրգի նեսն ուրեալ և
իրաստ ու զինաւուն ե . Երբեմն ճակատ
ներնուն վերի կողմը զարդի ձեւով
հազ . հիւստ ու նեղ գոտի մը կը կո
պին և այս գոտին երբեմն իրենց աւե
լի փարբիկ նետերը բռնելու . կը ծա
ռայէ և աւելի երկայն նետերն ալ հա
լուէկ . փայտէ ընուած կապարձի մը
մէջ կը դնեն , որն որ ապէլով մէկ տեղ
ուսենան կը կախեն :

Ս. Հ. Կ. Բ. Բ. Պ. Պ. Պ. Պ. Պ. Պ.

ԲԱԿԱՍԵԱՅԱԽԹԻՒՆ

ԵԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Բակասեանք և անային հրդեհի պատճեանը յեւմութիւն ուշաբնից
Սահմանից

Մարդ և արոտ, գաշտ ծաղկաբից, բելինք, ըլուրք բարձրաբերձք
Կահմասաւեր տարրանացին երբ ջան Փեպեայ առեսպ քոզ,
Ապ՝ ի կամացն յայն կոտուամի պայծառ, արտօնութիւն սոկեցայս
Ընդ լինչ լուսնացն բացագաւալ ալ ցողանային հեշտ ի շու.
Եղինամնելով որ զցերեկն ատժանակիր ձեռն ի դորձ
Անինջ ի լսնջ բեռն զմիկամր ափասէին քրանաթոր,
Ընդ երեկայս ծանրեալ բազուկ ցանկային գիւր զիշտիին
Հեշտ զբնոյն ուռնուլ զակամու ափորք անու, զուղին:
Բազումը վարեալ ի նինջ խազաղ դեռ իմն կուզմեալ ի բարձիկ
Աշկունց խփեալ ըսոյ ճրատին չեւ էր շիշեալ գոզ համբոն,
Արատամիր ձայն տիգրալուր ձայն բազմի ի գու ետ ընդ ետ
Ձայն քաղաքիւր յաւել անդէն զոյ և ըլունք ողբ և կոն:
Եթե միահետ խուռն ի յարշան գիմեին յայն ուր էր ծաւի
Տոց փակաղիչ լանինուլ ցայն վոյր կայս և անահետ ի յաշաց,
Ընդաստ գժոիր զդացրեցին զմիմիարին զայն գազու
Անհացաւ անդ հոգմանակր, բափէր ծախէր բոցն զիգայու:
Զնոր գոշէին, ջնոր ի շիշաց, ոյլ կարող չէր ոք ի լամբ
Զի ընդ բացոյն երկիւղ և արոփ կաշիանդեցին զաս ի պիրի.
Ընդ այս աղլու բառմենակուր յահ պաշարեալ և ի հոյն
Ոիրու ի բացիսին միոք ի վարան գեւ գեւեւեին բարձք ոսիցա:
Խոսխառապ ունձ գու թշնամոյն մանիք անյագ նախն շցտ
Զէն հօյտկասոյ և ծածաներ բաշ վիրագին կիպանուա.
Զայլից անդուր ուր բայր գուզանն յահեզ ի մուռնջ և սիգայր
Գերեր բերփէր չոխիցն զյարի, և զաշբառին լափէր տուն:
Եթե ուժգնաշիլ առոց ի ախ գէզս շալակեալ կորառեաց
Երշուասոյր գիմեն ընդ վոյր խուզեն տեզի անկասկած.
Անդ Զիշ մանկանց աղբէխորալ և ողունաձեւ կայլակունը
Զուր թափէին գեւահեւուեալ, այլ շարքէին ոչ զգութ.
Զուր ճեղկէին գործօգն տրագ, տռնոցր աւար զոռ վիրագն,
Ընդ վոյր գոշիւնն և քաջալեր, եղեն վաստակք ընդունայն,
Զեռք համօրեն յերկինս ի վեր միահամուռ ամբարձան
Զամնակալ Ընյն զառատ պապտուին որտառուու:

Քոյրն ընդ ելքորն, ոյր ընդ կնոջ, ձեր ընդ մանկանն ձեռն ի ձեռն
Փախչին յանչնս զյարին աւար ահեղ բացոյն նուիրեն,
Ապ՝ արշալուրըն այն սոկեծզի այն ինչ ճեզքեաց, զամու համակ
Լալնք տիսուր, աղփողըրմ նիշ աղազակ ուժգնաձայն:

¹ Այս աղետափ գեղքը աւարի Յին բուրբութի իրեն պատճեալ ժամը մեկ և կեսն միասն մինչեւ առառա տեսեց, որուն վոյր մակրաման մեղնիութեան իւսուց Արտավազ Արշալուր 422 թիւը.

Գամքոն զգամ պարզեալ յուետ և բարձրացեալ երկնարերձ
Եւ ընդ հրցն յեթերո ՚ի վեր խունկ յլ յոտաւածեան խորան սուրբ,
Ընդ մեր մեղաց ամեն անմահ ընկալ զնուեր յերմ պրոիցա՝
Զար ՚ի խարօցի ահեղ բոցոյս Տեր փորձեցեր մանկանցն պէս,
Եւ ընդ շարեացն, որ զմել գորին ահեղասասո բոցակէ զ՝
Շնորհեա զաղքոյ սուրբ գթոյդ և բերկրեացին ողիք մեր,
Այսպէս ահա խոնճողեցան ՚ի շանիթ հրցոյս ծուփ ընդ ծուփ
Յամիւնս թաղեալ աւերակաց վեց հարիւր տունք և կրուգակը :

Յորութիւն Ա. Յակովուս:

Ս Ո Վ Ա Բ Ա Բ Թ Ի Լ Ե

Կ Ա Բ Ա Բ

Երբոր մարդուս սիրոյ հանդապա
և ապօհով, ինչն ալ միշտ հանդու
տութեան մէջ և առանց ձախողակի
շիղուածոյ, տիկարութեան և յուղ-
մանց, մանաւանդ ուրախալից հանդի-
սի մը մէջ եղած ըլլայ, ան ատենը իւր
հոգւոյն աւնեցոծ բերկրութիւնը և
ներքին փափուկ զգացմունքները պէս
պէս ցնծալից հրճուանօք կ'արտացայ-
սէ, որոնց մէկն է խաղալը, որ իւր
ամբաղջ մորմայն շարժումն է, ապե-
րը անդադար կիշնաց կ'ելլայ, ձեռվա-
ները վեր և երբեմն վար. վերջուղէս
բոլոր դժոյարանքները միշտ շարժումն:

Հատանդամ տղ կ'ըլլայ որ խաղուց
հետ պէս պէս քաղցրալուր նուադներ
ալ կ'երկեն, որն որ միքաւի ու ըիշ քաղ-
ցրց զուարձութիւն մը կ'ընծայէ, նոյն
հանդէսին հանդիփասկից բաղմականաց
սրուն:

Ոյ խաղը ՚ի վաղուց անդի ըռ-
ուր աղդաց մէջ կար, մանաւանդ ՚ի աղ-
ղացւոց և Յունաց. գրեթէ ասկէց
300 սարի առաջ անդոմն նաւափառ-
ները բարեխոսու ուրով յաջող հանա-
պարհարդութիւն ըրած ատեննին շատ
անդամ ընդարձակ ծովու եղեքը կը
մտենային ու հարթ վոյր մը նաւաս-
տիներ հաւաքուելով մէծ ուրախու-
թեամբ կ'սկսէն երգել և խաղու-

ինչպէս որ Յովհաննէս Տէմիս
1585 ին համանուն նեղուցին մէջ հա-
զիւ թէ մասու, մէկէն բնակիչները

մակցիներով շրջասկառեցին զինլը, իւր
երամիշտինը ըսկամն երգելքաղցրա-
հուատ, և նաւասամիններն ալ վայե-
լուշ կերպով մը կը խաղացին, և այնպէս
փառաւոր ուրախութեամբ մեկնեցու
նեղուցին:

Եցն գարերուն մրաջան համբւնե-
րուն զրօսանքը սեսնսպի ալ ճշգիւ-
հետաքրքրութեան արժանի բան մըն
էր կ'սորեց ժամանակ 5 կտմ 6
հոդի ստանըստիկ գաշտերու մէջ որի-
րալիք սրուով կը մէկուցին, և իրենց
թուաւոր հօաւերը անքոյին վայր մը կը
պատաղաբէին, և լրաւասիթւու արեւ-
գակին սոմթագին շառաւափշներուն
հետ հեղանցնելիքներու մինու փշ-
ըլլ ծառոց խիտ առ խիտ սերեւոց
խալսւնքներուն հետաքրեց գեղակական
հեշտուրու եղանակները կ'երգեին
կը խաղոյին և կը զուարձնացին ան-
պատելի ցնծութեամբ: Ոյ անդամայն
քաղցրական և եկեղեցական հանդէսու-
ներու մէջ ալ կար ոյս խողը. ինչպէս
որ նախկին Հռավիլացեցւոյ Քաղինեան
բուրմելը, որոնց համար հիմաց կ'ըսնն
թէ, Ոյ արս շատուածին սեղանը բազ-
մախուսուը մողում և խաղալով կ'եր-
թոյին, հոյնպէս ալ զահուգուծուեց և
հանդիխաւոր խնչութերու մէջ: Հոդիպ
տացիք կովին առջեւը կը խաղոյին,
զանի պաշտուելու համար, մանուանդ
մեռներու ժամանակից: Նաեւ Հոդիպ
ան պաշտուածնց հանդէսներու մէջ
ալ խաղալը կոր:

Ինչպէս գարիթ Տաղանակին առ-
ջեւը խաղաց. Ոյ կրամ խաղալը Ալ-
բաղիէն սօվոած ըլլալով շատ անդամ
՚ի գործ կը գներ:

Կատուն տեսան իմաստաւէր մընալ
60 տարեկան հաստիքն մէջ խաղալ
սորմեցնազ վարպետի մը աշակերակ-
ցաւ , մէծամեծ հանգէ աներու մէջ
պատուաւոր երեւնալու համար :

Վթենաց և Նռովմայեցոց
մէջ յու զարկաւորութեան ժամանակը
խաղալը շատ հին սովորութիւն մըն-
է . նաև հառմայեցիք տրտում եզա-
նակներու մէջ ալ խաղալ մը մրացու-
ցած էին , որ լիբաւի խեզկատակու-
թիւն մին էր , մեռելի նմոն դիմակով
մը ծածկու ած արտաքոյ կորդի բաներ
կընէին հաճելի կամ անհաճոյ . ասիկոյ
գործնական իբր տեսակ մը դանքա-
նական տառնաբանութիւն էր :

Տաճկաց ու չեղչերն ու անբանի ջան-
քալ մը ի գործ կը գնեն ջազաց ըի
պիո գառնալ մը , օրուն դադարձան
պատճառը իբրեց վասահարեկ մո-
րին է :

Գ : Ա : Յ :

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՄԵԴԵՄԵՏ ԱԼԻ

Վէհեմետ Վլի Ադիսոսի փախու-
քուն Վարանիսի մէջ աղքատ ընսու-
նիքէ մը ծնուաւ , որուն հայրը տառը
որդի ունէր . իւր տղացութեան ժա-
մանակը անգամ միարը այնչափ սուր
էր , որ բնակ մէկը շեր համարձակեր
անոր դէմ հակառակներու : Տակաւնն
չափահան չեղած իւր հայրենիքը թա-
զուց ու զնաւզան դիպու անեւր կրե-
լով շատ ճանապարհորդութիւն ըրաւ :

Երբ որ Ադիսոսի հոսուն հն զին-
ուար գրուեցաւ . քիչ ժամանակէն
տասնամբեա եզաւ , և կոմոց կոմոց
յառաջանագով ուզարագետութեան
ըարձր . տօսիմանին արժանացաւ . և
վերջապէս բոլոր երկրին ընդ համար
ունդուին (փաշա) կամ իբր թէ թա-
գաւ որ եզաւ :

Վէհեմետ Վլին կառավարութիւ-
նը բոնաւորական շըր և կը սպածէր
թէ անենեւին փարպետ ունեցած շէ .
ընու Ադիսոսի նախկին կառավարիչը
ներուն շեր նմաներ , ինքը շատ դե-
շեցիկ խորհուրդներ միուքը գրած էր

ու իւր իշխանութեան տակը եղած
Երկիրները բարուկցնելու կը չանար .
սակայն մէկ երեւելի արդեւք մը իւր
խորհուրդները ոչինչը կը հանէին .
Ունկը-մէլը որմէզ զանազան երկիրնե-
րէ ժողվուած զօրքեր էին ու երկար
ժամանակէ ՚ի վեր Ադիսոսի մէջ
շատ արտանութիւններ ստուցած էին , ու
անենեւին մէկ կոռավարը մը չը հա-
մարձակեր անոնց գէմդնելու համար
հուրդնին արդիւլու . աստի Վէհեմ-
ետ անսեցմէ աղտուելու համար յար-
մար դատաեց մէկ սոսկով ճամքայ մը
ըռնել , վասնորց 1811 ին զանակը Բա-
հիք կամ Խայրո , Ադիսոսի մայրա-
քաղաքը երբ թէ հացկերցիմէ մը հր-
բառուիրեց , ասոնք երբ որ բալորը մէ-
կէն մէկ տեղ մը ժողվուեցան (պանք
հազարաւոր անձինք էին) մէկ մէծ
թնգանօմ մը (որ պատրաստ կեցած
էր) անենց վրայ պարուղուեցաւ :

Այս կոտորածը շատ սոսկովի էր .
բոլոր Վէհեմետները սպանեաւ եցան բաց
՚ի մէկ քանիքէն որոնք ուրիշ երկիրներ
փարան և մէկ մալշերեւ ցան :

Վէհեմետ Վլի բացարձակ իշխա-
նութիւն մը կը վարէր , բացց շատ ար-
գարութեամբ և կարգով կը կոռավար-
րէր . ինքը խորհրդանոց մը ունէր , որ
երկրին գլխաւոր կառավարիչներէն
և պաշտօնեաներէն կը բաղկանար ,
բայց իւր հպատակներուն անազառ
արդարութիւն կը բաշխէր առանց
անոնց ցեղին և կրօնիքն նայելու . զա-
նազան կանոնաւոր ասեւաներ և քա-
ղաքացւոց ապահովութեանը համար
զննուածն պահանորդներ հաստատեց .
անեղանցները և ուրիշ բարբարատ-
կան պատմիները վերցուց . իւր հր-
պատակներուն մէջ եղած բոլոր նա-
խավաշարմունդները ընթեց , որոնք
Ադրագից ու անանց և զիտութեանց
դէմ էին . և բոլոր Ադիսոսի մէջ
Ադրագական մերենականութիւննը և
ձեռագործութիւնները մացաւց : Ան-
քը մէկ յասուկ սպարտն մը ունէր
ուր մէկ լրադիր մը կը հրատարակէր .
զանազան դիրութեանց և արուես-
տից . նաև սկան և զօրական կրթու-
թեանց համար ու սումմարաններ . և

մարդութեներ հաստատեց ։
Մէկ նոր ճամապարհորդ մը կը
հաստատէ որ Մէհեմիտ վ. թ. 1769 մի
ծնուժ է, որ այս առաջիները Նաբուշոն
ու ծնուռ, բաց սամիկաց քիչ մը անհա-
շանական կը թուի, որովհետեւ Փո-
շութ աղեկ մը չէր գիտէր իւր ծնած
տարբին։

Ենքը անձամկը միջահանակ էր ու
մը շու պարզապես կը հագաւէր, շատ կը
խորհեր իւր համբաւոյն ու պատուոյն
պայօք, որ իւր զարկերուն թողը
անոր համար խոր մեանն ըն քանի մը
տարի աւած պարագ եզած ժամանակ
կը իւր րուն պատճենիւնը դրեց.
ուստի տէրութեանց լուսքից իւրը տառ
կէրէնի թարգմանել կուտար իւրը
կարգալու. Համար, և անենց մէջ իւրին
համար եղան զրաբրութիւններուն
ունենի ին ականջ չէր գեներ. շարու-
նակ պատճեն թիւն կը կարդ որ և
Մէծին Վշերսանդրի և Արտօլէնի
զատանութիւնները իրեն շատ հոսքելի
էին. կրօնից շատ ազատութիւնները
չուրհած էր. Համանակ ժամանակ
ըրբուաննեց պէյ-թէան պատճանն
կ'ու տար որին որ Տաճկաց մէջ լուս. ած
րան չէր։

Նողորեթ. Ա. Պարոպակեան.

Ա Խ Ս Ա Բ Ի Մ Ը Ա Կ Ա Յ

Ե Ո Տ Ե Լ Ե Ր Ը Ը Ե Կ Ե Ը,

Ը Ա Վ Ա Ն Ա Բ Տ Ե Վ Ի Ւ Տ Ե Ց
Վ Ր Ա Ց

Հ ը ր ա ւ ա կ ո ւ թ ի ւ ն ։

Երկուական յամ եռաւուշ. շարժական
շատար, դիմաւար, արբանեակ, յուղական,
գիսական, միգանակ, երիբարդական, պիտո-
րդական, օպաւակ իմ երեւելու; բնեւու-
յուն: արբանի, հայրաբանէ առաւշ. բաւ-
յարդուշ իմ ծիրականի, առբանական, հա-
մարտէր իմ իմ բարդականի, ինդականի.

պատինակ, անկի, նառի, ապինակ, եւ յա-
լուցն:

Եղբայր ասաւզը կ'ըսմին այն լու-
սաւոր մարմաններուն պրանի շարօւնակ
ամ զերմին կը փոխեն, երբեմն հաստու-
սարդ տատեզաց բարբարսիքը կը շրջապա-
տէն, երբեմն մէկղմէկէն կը հետ անան
ու երբեմն ու իրարու. կը մասենան.
իսկ երբեմն ալ անանկ կը պատահէի որ
բաւարան ժամանակ աներեւոյթ կ'ըս-
ման ամեննեւին բանի մը նշան պայ-
տիւ.

Վայ շարժական ասավերը (նեղու-
որ արգելու յայտնի է) իրենի իրենցմէ-
լու չունին, հապա միշտ արեգակնին
կ'ընգունին, ասանկ են նաև. ոյն եւ-
ընեւելի գիշերօցին (փաղլում) և ա-
ստուածեան (արուսնակ) ասավերը
որոնք շարժական են, թէ ողիւու և ասոնց
նշան ալ կ'ըսմին։

Տառապէր ասավերը մասնք են որ
իրենց յատկացած լուսիք կը փայլին.
ասանք կը ճանշառեն իրենց փայլուն
լուսուորութիւնն էն, և մէջ մին ալ որ
ամեն ժամանակ գոյներնին չեն փոխեր,
ասանկ են նաև արեգակը և հաստ-
ացւն ասավերը։

Դիմակար տառեզը կ'ըսմին անոնց և
րանք մեր երկրին նման իւսւար և զի.
մոհար մարմաններ են ու. բնեցուասքոր
ու իրենից իրենցմէ լուս չունին, հապա
արեգակնին կ'առնենու կը ցոյսցրնն էն.
ասանք առաւել իրենց խուսացցին
լուսիք կը ճանշառեն. և ասանկ են
նաև րաբոր երկնացին նպրուինը և ա-
նոնց արբանեակները։

Դրանքանի կ'ըսմին այն կ'ընէ իւսւար
ու երկրադական ասավերուն համար-
մաններուն, որ միշտ ու ըիշն (արե-
գակնին) լուս ընդունելով իրենցմէ մէծ
ասավել մը կոմ մոլորակի մը բարբարսիքը
կը գատնան ու անոնց հետ կը շարժին։

Ոինչեւ հրիմա ասաւզաշաղիներէն
ճանշառ, ած արբաննակները տառն և
ութիւ հաստ են, սրանցմէ մէկը պայմա-

¹ Արաբական հները ժամանակականութիւնը
եւեցած աւելացած ազատական լուսնը անեն բանի մէջ կ'ը-
ցածին ու թէ որ յանուանակն երեւութ մէկը ինչ ըստ պատի համա կ'արծէին։

Քրի լուսնը երկերին է (առօտն վրայ է որ բորբ միւս արքանեակներէն աւելի մենք ծովովթութիւն աւնինք) չըրոք Արամազդին (լուսնինազդին) եսթը Խանոսին (Երեւակ) և մեցը Արամազդին (Աքրեւակ)։ Վանդյմէ զայ կայելի և ուրիշ արքանեակներ աւրասն, առկայի հրամակու հրամազդի անձանոթ են, գուցէ, ժամանակ անցնելով նորեր տեսնու ին։

Եաւ 18 արքանեակներուն մեջն մեզի անենէն մուր ու հետապքրութեարժունին լրացնին է, անոր համար ոստ արքանեակնին վրայ ուրիշ անդամ պիտի խօսնիք, մասցած արքանեակներուն վրայ յօցնիք գաղափար մը շառնիք, առաջեւած մեզի տորապայման հեռաւ որութիւն ունենալով խիստ փառք կ'երեւանի, տեսնի որ վերջին հասուարելութեան հասած գիտեալ նայուելու ըլլոց բան մը ըստ մեռնուիր, առկայի երեւելի աստեղաբանիները անթիք, աշխատաւ թեամբ հայոց կրունկները անթիք, աշխատաւ թեամբ հայոց կրունկները են արքանեակն շարժաւութեամբ կրենց մայրակ առաջը րէն անեցած հեռաւ ուրաւթիւնին, անոնց շրջաներուն ժամանակը, ու Զամբաներուն հակումը իմանաւ։

Երեխին արքանեակը այսինքն լուսնիր իւր մայրակն 51.844 մզն։ Հեռաւ ու է, ու իւր շըսնին ալ 27 որ 7 ժամ 43 վայրեւուն է քանի մայրակներկրորդ ժամանակուան մէջ կը կրուարէ, հաեւիր հակումը 5։ (աստիճան) 9' (մաս) և 45' (մանրերկրորդ) միջնին մէջ։

Դա անթօգին առաջնարքանեակը իրաւ 55.059 մզն հեռաւ ուրաւթիւնին, շըսնին ալ 1 որ 18 ժամ, 27 վայրեւուն 33 ալ մանրերկրորդ, է, հակումը 3. 5. 30'։

Երկրորդը 92.376 մզն 3 որ 13 ժ., 13 վ. 42 ժ. հակումը 3. 4'. 25''։

Երրորդը 147.347 մզն 7 օր 3 ժամ 42 վ. 33 ժ. հակումը 3. 0'. 30'։

Չորրորդը 259.157 մզն 16 օր 16 ժամ։

1. Կոլուս ժամանակները երեսային ամեն մէջ զիանուոր առողջերու շից ցարքանեակն մէջ մէկ առուն հաւատացն, ըստ Երեխի մը ազդին մէջ անցած միւս ըստ երեխի գալունու։

2. Տէ՛ս համաստ բնակու պիտույքին արակ Ար Համաստ երեխի թիւ։

31 վ. 50 մ. հակումը 141. 0'. 26''։ Երեւակներն առաջին արքանեակը 25.081 մզն, 22 ժամ, 37 վ. 30 մ. հակումը 30'։

Երկրորդը 32.039 մզն, 8 ժամ, 53 վ. 9 մ. հակումը 30'։

Երրորդը 39.953 մզն, 1 օր 21 ժամ, 18 վ. 26 մ. հակումը 30'։

Չորրորդը 51.053 մզն, 2 օր, 17 ժամ, 44 վ. 51 մ. հակումը 30'։

Հինգերորդը 71.307 մզն, 14 օր 12 ժամ, 25 վ. 11 մ. հակումը 30'։

Վեցերորդը 165.302 մզն, 15 օր, 22 ժամ, 41 վ. 13 մ. հակումը 30'։

Հօժմերորդը 481.809 մզն, 73 օր, 7 ժամ, 34 վ. 37 մ. հակումը 22'. 42'։

Վերելեակներն առաջինը 49.123 մը, շն 5 օր, 21 ժամ, 25 վ. 20.6 մ.։

Երկրորդը 64.423 մզն, 8 օր, 16 վ. 57 վ. 47 մ.։

Երրորդը 74.302 մզն, 10 օր, 23 ժ., 3 վ. 59 մ.։

Չորրորդը 85.180 մզն, 13 օր, 10 ժամ, 56 վ. 29 մ.։

Հինգերորդը 170.383 մզն, 38 օր, 1 ժամ, 48 վ.։

Վեցերորդը 340.743 մզն, 107 օր, 16 ժամ, 39 վ. 56 մ.։

Վակից հակումը 90.ի ժամ է։

Երանեակներուն շարժումը բուրուսին պարզ է, ինչպէս որ լուսնիը մէր երեխին բոլորակիք իւր գրաթեամ որ համեստակ կը շարժի էն, անոնի որ տան մէկ արքանեակն սամազ իւր դրամեանը համեստակ պարզապէս իրեն գրաւառը տառըն բուրուսիք կը գաւնաց ։ Վայրէս արքանեակ աստ զիրեց իրենց արքանեակներուն մէկան զարկ, գական բուրուսիքը գաւնացը լրնութեամբ գրաւառ օրենքը ամեստակ կը պահէն։

Պիտի շրջանակին ։

Ս. 4. 9. 5.

ԵՐԿՐՈՒՄԸ ԵՐԵԽԻ

Երկրում անութեամ Սուրբ Գրի 4. բ. 1.
Խաչակը ըլլութեամ վայ։

Երկրում անութեամ Խովհանի ա-

բարչագործաւել վրայօք ըստած պատ-
ճակնեանը ձշդիւ կը հաւառարի . Եր-
բար նոյն պատմութիւնը ըստ արժան-
է ցին քննուելու և իրաւացի կերպով
աղբացարուերու ըլլայ . Այս հար-
կաւոր գիտութիւնը զունազան ձշմա-
րիա եղելոց վրայօք մանրամասնաբար
տեղեկութիւններ կ'ընծայի , զարոնք՝
պէս պէս կոնքի տէր աւ այլ և այլ
աղդէ անձինք և իրարու ալ անժամո-
նակակից , անվիշտ և անաշառ ձշգրք-
ուած , և անոնց բազրին խորհրդածուին
ալ նոյն ձշմարտութեանցը համաձայն
գտած են : Այժմ , Ուրբ գիշըը ձըր-
մարիս և ամենագետ . Վրտուծմէն
մարդկանց հաղորդուած բարարուն մեծ
անվայել բան կը սեղուի . շռում յի-
մարուի , աղէկ մը քննուելէն եաւ
յայտնութեանց ձշմարտութիւնները
բնութեան ձշմարտութեանցը հետ
հակառակ կարծուելու ըլլայ :

Երկրորդանութեան իրողութեանը
ըլլայ Ուրբ գրոց հետ ներհակ . զա-
զափար ունենալը Քրիստոնէական կը-
րօնքին իրուանցը խիսու դէմէ : Ա յի-
կիւ զալի է արդարիւ զիտութիւնն ու
կրօնը իրարու գէմ զամելը ո : Այս
իմէիս վրայօք քաջախորձ մարդիկ և
որոնք որ Երկրորդական երեւոյթ-
ներուն լաւ տեղեկութիւն ունին ,
անկարելի և իրենց գիտածը ուրա-
նալ :

Վասնզաբաշխութիւնը Վալիկոսի
ստենները ինչ միհակի մէջ էր նէ ,
այնովէս ոլ Երկրորդանութիւնը այժմ
եան ատենները . ասաելարաշխութիւ-
նը ինչոքէս որ իրեն դէմ կեցաղներուն
ըերանը անմառունչ պահեց և իրեն
գէմ զրդուուած նախապաշտմունք-
ներուն ալ յազմահարեց . անանկ ոլ
Երկրորդանութիւնը :

Վ.յո Երկու գիտութիւնները տի-
եղերաց հետոթեան և ապածութե-
զաւարձողի մեծ և շահաւետ իրերան
մեզ ձանօթացնել կառուն , և իրենց
գիւտերը և հետեւութիւնները ասո-
ւածաշնչին մեղի ուսկցուցուցած բա-
ներուն հետ քառ ամենային համուճոյն
կուգան :

Երկրորդանութիւնը Վրտուծմա-

յին յայտնութեանը հետ անհնամս-
ծայն գալէն այնշափ հեռի է , որ որ օրի
անոր հաստատութեանը համար շա-
րունակ նոր փորձեր կ'ընծայէ :

Վ.յո գիտութեան գործողութեան
ցը վրայօք եվլ և վլլոր աեղեկութիւն
առանալու . համար պարտիմք բնութե-
անապառ և ի հատորին այսինքն երկրին
յատակ աեւարանը քննուի , որն որ ծա-
ծուկ առաջնորդող ձեռքի մը գործ է ,
և որուն գործողութեանցը մենք մեզ
ծահօթացնել պարտաւուած որ ենք :

Վրդի չոր ցամաքը երեւան ելլիլէն
և երկրները իրենց հիմակուան ձե-
ւերը ընդունելին ի վեր երկրագըն
տին մոկերիւ այթին վայ պատահած
փոփօխութեանց զամշալի քննութիւ-
նէն յայտնապէս կը հաստատարի թէ
լրհեղեղը և անիկ ետեւ մարդկանց
երկրին վայ գոյանալը Ուրբ գրոց
մէջ յիշատակուած մարդկային սեաբն
արարշուգործութենանը թունկանին
Ճիշդ հաւասար կուգայ :

Վոիկոց երկրաբանութենին հե-
տեւած սննմների եղանակացութիւն
մըն է . թէ և այս գիտութենին ա-
սանկ անյօւսալի բան մը կ'երեւաց ,
բացց պատմութիւնը ու Վրտուծմա-
շունը իրար միացնող կապ մըն է :

Որ և իցէ ժամանակի մէջ յառաջ
եկած իրերէն օրոնք ինչպէս որ տուոջ ,
անանկ ու հիմայ կ'ըլլան . և զանոնք
նախիմքն հաւաքնանցը հետ բազգա-
տելով և որ բաւական Ճիշդ հաշիր
մը կրնանք գանել հիմակաւան որ և
իցէ կողմանկերպութեանց որըսկ ժո-
մանակի մէջ այս միմակիս համանելուն
վրայ : Ու այս կերպով , անցեալ դա-
րերուն հաշիր կ'ըլլուի , ան ժամա-
նակէն ի վեր՝ որ ասեն հաւաքումը
առաջնին անդամ սկսած և մեր Եր-
կրները հիմնաւան իրենց ունեցած
ձեւերնին ընդունած էին :

Վասն զի ոն թունկանին մըր ար-
դէ լցաները սկսած Եր գիշելով միօր
իմեռոլ , և անոնց տառուսները եզած
շեղերը ձեւակերպիլ , մեր հիմակ-
ուած զետերը և միմերը ծովի թա-
փիլ , և հեղեղին հետ ապրված զա-
նազան նիւթերն ալ գիզիլ , մեր

ժայռերը ողիքներով մաշխէ, և հովուն զօրութեամբը փշուած փոշներն ալ բրակներ կաղմակերպիլ:

Եւ տաւել զօրմանալին առէ որ բոլոր այս քնական երեւոյթները մէկ կուգան այս բանի վկայութիւն տուր թէ այս հիմակուան եղած բաներուն դասաւորութիւնը ց կամ 6000 տարիէն եփիլ եղուծ չէր կրնար ըլլալ: Եւ քաշիկ փորձուած է որ այնլավ տարի պէտք էր ու ոչ աւելի որ այս կաղմանածքները ձեւանային: որ լճերը ըստ մասին լցուեին, ինչպէս որ հիմուկ եղած են, որ լերանց տորոսները եղած բլազմներն ալ իրենց իրական տարածութեանը և բարձրութեանը հասած ըլլային:

Յէ որ աշվանիո ց կամ 6000 տարի առաջնետերու ըլլանք թէ լլուրը գըրքին նկարագրած մարդկային ուերանգին և թէ անկէ 1,600 տարիի միջաւաւ լրհեղեցին ըլլալը կը գտնանք:

Խնչպէս որ ճշմարտութիւնը կը յայսնէ թէ լրհեղեցին լրերը կամաց կամաց ելնէ ու կամաց կամաց վարիչն երկիրը վեց շաբաթէն առելի լրին մէջ չը մնարով, և ինչպէս որ սալորական մակընթացութեանց մէջ յանախափակի կը գտնանք որ ցամացները ամիսներով չըմի տակիլ կը մնան առանց իրենց մարմարական ձեւեին վրաց փոփոխութիւն մի տալու, անանկ ալ տասնկ եղած պիտի ըլլաց լրհեղեցին վրայօք ըստ պատմութեանը մէջ: Պ ըերբ կը լրինային երկրի մը երեսին վայսի եղած մէկ քանի խաւերը լի լիւ բայց անանկ մէկ առաջէ ամփափեալ պատճութ մը լրեւալոր մակաբերելու թէ տալուց ձեւացած հուտքունքները երկրի երեսէն բալորովին ընծած առած ըլլաց:

Երբար երկիրս այս կերպով շարունակ փոփօխութեամբ գեղեցիկալէս մարդաց համար պատրաստուեցաւ երբոր լեռները երեւան ելուն և հուտ տառուեցան, որոնց ստեղծագործութիւնը թէ սպիտ առ սպիտ կամ թէ բուռն ցնցմանք ըլլար, որն որ անոր քավբան մը ըսկել չէ, որուն առ չին հազար տարին իրը որ մըն է, ծո-

վին ու ցամաքը իրենց յատկացեալ սահմանները ունեցան Ամենակարող վահեն վճռուած:

Տէրը ծովուն յատուկ տեղը որոշեց ու ըստ և չըլայ որ գուն առ սահմաննէդ անզին անցնիս եքու լեռնակարկաս ու տմեհի ալիքներդ ալ հում մնան ո:

8. Մ. Գ.

ԲՆԵԿԱՑՄՈՒՄԸ

Եղիշերինական յուն:

Եղեկորիծնական ձուկը ընդհան րապէս հարաւային Ամերիկայի կողմք կը գտնաւի, որուն տեղացիք լինուի կը կոչեն, ու դիմաւորապէս Պիռախայի և Պատուխայի ճախինային ըներուն ու ճախճախուատ տեղերուն մէջ գրեթէ լեցուն են: Իրենց մարմինը մածուցիկ է, ու դեղնուու բիծերով ալ զարդարված: մարմիններնաւն բոլոր մասանց վրաց մէկ սասափի շարժում մը կ'ըլլաց:

Ոյս ձուկը հինգ կամ վեց ոտք երկայնութեամբ առաւել օճածուկի նըմանութիւն ունի, ու նոյնպէս ալ վարիք գաղաններու նման բաւական կատալութիւն: անանկ որ կրնաց մեծամեծ ձկներ մեսցունել երբ որ իրեն հօտենալու ըլլան: իրենք այնպահ չընտեն որ միւս ծովացին կենդանիները հազիւթեանց չափագործութիւնը մէջ ձեւածուած անզին անցնալու ամենալավ առ մարմինը մը կը բազմանան, որ տմեն տարի շատ ճանապարհորդք չը խնաւութ անկից ձիերով անցնելու առանինին, ձիերը մնանական այնշափ կը վարուի ու բիշերին ամենալավ անզինին անցնալու մինչ լեզեկորինական սաօսիկ ցնցում մը զբախի, կը թմրին, ու ինքնին թմր կուտան իրին մէջ որով և կը իրդ գալին:

Առ անոսի մէջ ճանապարհորդք կը պարտուարին ճախինային ու թուփերով ձածկուած տեղերէ չանցնիլ, ու բռնի ճանապարհին երկարացընել: որովհետեւ, այս վեսամակար ձուկիրը գսնուած անզինին այնշափ կ'առատանան ու կը բազմանան, որ տմեն տարի շատ ճանապարհորդք չը խնաւութ անկից ձիերով անցնելու առանինին, ձիերը մնանական այնշափ կը վարուի ու բիշերին անցնալու ամենալավ անզինին անցնալու մինչ լեզեկորինական սաօսիկ ցնցում մը զբախի, կը թմրին, ու ինքնին թմր կուտան իրին մէջ որով և կը իրդ գալին:

Հաղոր գանեւած միւս տեսակ ձուկերը ասիկից իրենց ճանեցած ժամա-

նակը կը ձգեն կը փախչին . ինչու որ
այնշափ սպամիկ լորութիւն ունեն որ
մինչև բարձր եղերքն մայ կարգմալ
ձակ սրացող մարդը անզ ամ երկեւ զի
մէջ կը ճգէ . և երբեմն ալ կարգմին
լարը թրջուած ըլլալով ոցն եղիելի որ
մարդին մահուան սպամիկ ցնցում մը
կը հաղորդէ . այս ատեն եղեկարինա
կան հուըը ջուրին սպակեն անդամ իր
առանգ կը բերէ :

Այս սպամիկ ձակները սրացու հա-
մար մարդիկ զանազն միջնյներ ՚ի
զ ործ դրած են , ուստի մենք եմնէ
զոտեհութիւն ունենանից անհոն ա-
մենապարզ կերպին մայ մեր ՚ի մերոց
անզեկութիւն մը կաւանք մեր միբե-
ց ընթերցուաց :

* * *

Ի ԵՐԵՄԵՆԻ

Ա ԵՐԵՄԵՆԻ ՕՐ :

Այս ծառը արեւելեան Հայ կաս-
տանի նուեւ Անմաղ բայի մէջ շատ կը
զանուի և զարբանակի մեծութեամբ
ալ կ'աճի :

Տօքմը Շաք կ'սէ թէ և Ասոր մայաց
գեպի իր կեղանը մմին աղին դշն
միւն երեսին մատերն ալ բայցիէ կ'ոչն
մը ունի :

Կը կեղեւէն ուետին կը փազէ սրն
որ չփականց գառնէ , և թէ որ մաս
գոյշերու ըլլոց եմիւլը յու և վերըէր
կը պատճառէ : Այս կը լուց բնակիւ-
ները տօ ծառին փանդառ , որ ըլլալուն
համար Երբէք մէկ մասին չեն կողիք
և մինչև տակը անդամ չեն նրանին
և չեն քընաւար :

Այս ուետինը եթէ բաց տեղ գըր-
միւլու ըլլոյ խոկոն աև գայն մը կ'ըստաւ-
նայ որ շատ ալ կը լմանձրանայ և գիւ
մացկուն բան մը կ'ըրաց : Վահեց կը
մազմին և իբր մեռնիք կը գործածէն
և այս պատճառաւ բարձր գիւմալ կը
ծարիմի : Պ . Անմիիւս երեւելի բնա-

գետը անանկ կ'ըսէ թէ և այս ան ծառն
է որ Շաքանի ազնիւ դեզին կամ հա-
սարակ մեռնիքը կուտայ : Ո Անհոյն Փ.
Լ ու երին , որն որ աւելի ծանօթ էր
մերժնիմն վրոցը կ'ըսէ թէ և այս եր-
կիններուն մեռնիքը տուպրեր ծառի մը
բերքն է և որն որ բնաբ (օճի է) անուամբ
կը կուէ :

Անամաւ և Վաշին Չինաստանի վեռ-
ափիք հաւանականաբար տանեն գե-
րազանցն է , բայց Աէւէսպէ ի և Շապին
մեռնիքը , որն որ սրածառին տառանն է
նոյն բանին համար կը գործածմի և
շատ ալ գար չի կրնար ըլլու սրովներու
շատ ուուշ կը ծախմի :

* * *

Տ Ս Տ Ե Ա Խ Ա Ր Ե

Ա Կ Բ Ը Ա Բ Ի Թ Ի Ե

Ա Ե Ր Ե Մ Ե Ն Ի Պ Ա Ռ Ե Վ Ե Ր Ա Ն :

Այս բազմոցից Ժամանակ ժաման-
ակ հեռաւոր ծովեր մեծամեծ ձը-
կանց պրարդ ութեանը կը պարապին ,
ուղացմէ մելին ալ Վահեր բառւած ձիան
որորդութիւնն է , որն որ ամենն է ն
շահաւէար համարիան է , ու կ'ան-
վիթ , Աէն - Վահի , Աէն - Վահիօր հա-
րասաւթեանց գլխու որ ազգիւն է ,
յիրաւի այս ձաւկը Տօհմէա Պահը ու
Քայտանաբի կողմերն ալ շատ կ'օրան
և մասնաւնդ Ասոր երկրին հրեանա-
յին կողմի ձամբրուն տւազու ու ան-
զերը , ու ը Դապղեացիք , Վեդզինցիք ու
Վմերիկոցիք կ'երթան այս տեսակ ձա-
կը որսու , երբար սամերը հայուն և
գարեան եղանակներն ուղ մատեզած ըւ-
յան , որ իրենց զիւրին ըլլոյ եղերը
մասնաւլ :

Այս Վահերառւած ձուկը գարնան
զու արձափի եղանակներու ստեն այն
հազմերը կը անօնուի , ինչու որ այն
ժամանակ անթու ելի բազմութեամբ
հան կը տողմանին մը ձաւկ

և որիշ փոքր ձկեր ալ,

Ունիս օրույր շամ տեսակ եղած նախնիք ՚ի գործ դրան էն : Երբոր նոր երկրին կամ կղզիներան բորբաժբը եղած փոքր առաջաւատ եղերքները որ որպաթիւն լնել ու վեճ չուտն ու մենց բառած դործիքը կը գործածեն :

Այս մեջ մէկ մէծ ու պարտիկիւնի առական մըն է : հիւսվածքներուն միան ծառթիւնը ու տարածաթիւնն ալ կանոնաւոր կերպով մը վերջոցած պերի ծայրը մէկնեխով զարդարված է, ու տարբին կողմն ալ կուտարով : մէկ ծայրը ձաւ կը օրսալու եղերքը կը ձգեն : և միւս ծայրն ալ նաւակով մը ուրիշ տեղ մը կը տանիքն, ու սնանկ ինամքայի մի համբան կոր կը ձեւացնեն որ ձաւ կը առանց փախչելու փակուած կը մնայ : Միշիայ ընելնէն և որը ցամաքը եղաղ մարդիկները երկու ձայրէն բլունած ձիալից ու կրծք իրենց կը քուշն, որ երբեմն այս ու սկսնով շատ նաւահներու բեռ կը բերեն :

Այս ձիան շամալ օրսալու ամենիցը գիօննն : Երբեմն և անսնկ շատ առասաթեամբ կը ըլլան : որ շատ տեղեր կը որսան տո անց կեր անցրներու այն ժամանակ ձկնորսները ու ժովքները կը նեն կարմին բարբաժբը եղած Ունիները բաներու համար :

Տայց այս սալարութիւնը շատ գրեթե առին է, ու զանի կը թազան : Քանի ըստած ձկերը զալուն պէս, որ սիր այս Ունիներին խոց կը գործած մին:

Այս ձուկերը միայն 15 որ կոմ գրեթէ շարունակ ամիս մը կը կենան, ու երբմանին ետքը ձկնորսները հառանգի, նաշընծ ըստած ձկերը կը ծործած մէն :

Վիճն մէկ ձկնորսնաւին աջ և ահեակ կողմը երկերկու կարթ կը բռնեն, երբեմն կը պատահի որ մէկ չուանը քաշած ժամանակին զանի նոր ձուկ մը խոժած կ'ըլլան : Երբարդոյ մէջ առանի ձուկուար ձկնորսներ տեսմաւած

Են՝ որ որը 4000 հայ կ'սրսան :

Այս պատրժութիւնը միայն այն կողմերը չեն ըներ, հասդա վերցիշեալ նոր երկրին ծախուն ոււազուատ տեղերն ալ, որն որ Ուն - Ուլժի նաւավարներին գտնվեցաւ 1504 ին, այս տեղը շատ ձկնորդցէ, ու ծրին խորութիւնը 120 էն մինչւ 300 տար կը փափոխի :

Վեղեցիկ ժամանակից այս եղանակ կովս երկու և երեք հազար կարթ կը կոսպին, բաց երբոր մէդ կամ օդը բարձրիստ գէշ բլայ շատ նաւահներ կը մոլորին և կը կորնչնի : Ուստի ու Յակոբոս :

Ա Բ Ո Ւ Խ Ո Տ

Լ ուալը արուեստին ինանները :

Ըստ ասկութիւն :

Ծոնած ջրերնուա մակերեւ այլին համեմատ որչափ որ թեթեւ բլանիք, այնչափ ջրին մակերեւ այլը կ'ելլանիք, ուսկից կը հետեւի թէ գեր մարդը զիւրութեամբ եւս ջրոյն վրայ կը լուցոյ . վասն զի գիրութեամբ մարմայ ծականկէնութեան հիւսւածը կ'ընդարձակի, որն որ ջուրէն աւելի թեւ թեւ է :

Ուղիական ծանրութիւնը բառնիս մարմայն մասնաց մէջ հաւտարապէս չէ : ընդհանրապէս որունքները և ազդիքը ջրէն ծանր են և կուրծքին ասխատակին օգնութեամբը վեր բռնուած գլուխը շատ ու ելի իեկէն և, որով բայոր մարմայ ջրոյ մէջ աւզու փախելուն կուրծքը միշտ առաջ կ'իւնայ : Ունաւանիդ որ լինդ հանուր հանուն է որ բարդ ջրոյն վրայ երկայն կեցաղ մարմանները իրենց մարմայն շոտին համեմատ հաւտարակը ու թիւ կ'ունենան : այս կամանիս առաջ ինապատ լրցացովն մարմինը միշտ կը պարաւ որի հորիզոնական գիրքը բռնել, և կուրծքի սպակելուն մասը առ ջեւի կողմերէն տակի ծանր ըլլանիք, բնականար լազարալը կանակի վրայ ուկաք և ընկազմունի, ու ադտա շունչ առնելու

¹ Քաջընան, ձուկին առվաւ : ամ, խանք պահանձնաւ :

² Առաջնակի մէկ տեսակը :

³ Յ Տեսակ բնշ հասկանիքի :

համար գլուխը ետի գին գարծունէ .
Ուստիկ կան որ առանց շարժման
թէ գլուխնին և թէ սաքերնին ջրէն
դուրս կեցնելու բառական սակաւա
գիւտ ճարպիկութիւնը ունին . իսկ ու
մունք նայապէս կրնոն կենալ , բայց այս
տարբերութեամբ որ սաքերնին քիչ
շատ գէտ ՚ի տակը կ՚իջեցնեն , ունաց
ու ճարմնայն սառորին մասերը գլուխը
փոք քաշելու չափ ծմնը կ՚ըլան . շնչու
ու թեանը արգելք և խարանումն
պատճառ ելով , եթէ լրջացողը վրան
ելլալ չավուախ :

Ըունչը տանելով կուրծքը կ՚ուռի ,
առաւել սարմծութիւն կ՚ստանոյ և
վրան կելլայ . ընդհակոռակիը թոքին
ողը պարզելով հօկադարձաբար մար-
մինը տակը կ՚իջնայ . լողացողը պէսոք
է որ այս երկու գործողութիւնները
այսինքն շունչ առնելու պայտ կամ-
նասորէ , որ տաանց ջրոյն մասերեւ
ոյթէն առհերու մնաց . որուն աստափկ
շարժմունքը անգում չի կրնար իր լո-
զալուն արգելք լլալ . բայց այն մար-
դը որ լրջալ չպիսէր ու չըէ կը վախ-
նաց , անկարգ շարժմունքներ կ՚ընէ ,
որոնցմէ որ մեկը վիճքը տակը կ՚իջե-
ցունէ . քանի որ միւսը վեր կը հա-
նէ , և այս շարժմումը ստացեալ արա-
գութիւնը կ՚առաւելու . փոք ինչուծ
ժամանակը . ասանկով շարժմունքնե-
րը յարմարցնելու արհեստը չի խօնա-
լով . անշուշտ կրիզդուի :

Եթէ մարդկացին մարմնայն ծան-
րութեան կեցրոնը փնտուենք , դէպէ ի
ետեւի կօզմը ստամբուին իսուսչն
քիչ մը փոք ողիսիք գտնանք , այն տեղնէ
որ եթէ մարմինը կախուի հաւաաա-
րակը ու թեան մէջ կը պահէ և վեր-
ջապէս հոսէ բոլոր շարժմունքնե-
րը *

(պիտ շրջանակներ)

* * *

Բ Ա Ր Ե Խ Ա Ր Ա Ն

Արդիականաթիւն արդիւնուը :

Եարեխառն ճարգը՝ տունը առա-
տութեամբ կը լւցրնէ , փառ արսնը
ածխով , աճքարը ալիւրով , և մեզորի ,
և այլն , խոհանոցը միշտ պայծառ ուրա-
հելով , ըղելով սրամութեամբ . ճար-
մինը արիութեամբ և գործունէուք .

հոգին սրբութեամբ , և վերջապէս իր
բոլոր տունը և ընտանիքը երջանկուի
ու հանդսաւութեամբ :

Չ Ա Ր Ա Ռ Ե Ա Ն Ա Ր Դ Ի Ն Ա Յ :

Չարագործ մարդը՝ իր տան պար-
տէ զք մեղաց ջրերովք կը ջրէ , ամբարը
շարաբոյս սերմերով կը լւցընէ , ըղեղը
նենդութեամբ ու խարդախութիք ,
փարը իրեն դաւնահամ խրմօրովք կը
կշաղցընէ ; մէկ խօսքով , հոգին ալ
գժօխքի անհատնում բոցերովք կ՚երէ
ու կը լսափէ :

Չ Ա Ր Ա Ն Ա Վ Ո վ Գ ր է ա ն Տ է :

Կին մը ՚ կիւ Համբշայր ըսուած
տեղնէն անցած տոտենը տախատկի մը
վրաց առանկ գրած կը տեսնէ . « Ո՞ւ-
կը ձի մը պրօանը առաւ համար պէտք
է գիտնալ որ եթէ ձիուն պշը երկոյն
ըլլայ Յ շիննի և Յ բեննի պիտի վճա-
րէ , եթէ կարմ ըլլայ Յ շիննի » . Կի-
նը առ զիներուն տարբերութենէն
շափազանց գորմացած կամաց մը նոյն
տեղին մեծին կը հարցնէ Յէ և առնիք
Բնէ բուելկուզէն Պ կ՚ըսէ ան ալ . Կիսն
զի երկայն պոչ ունեցողները ճանձնիրը
փանուն շըտ քշելով , խսոր կրնան
հանգիստ ու աւել , սակայն կարմ պոչ
ունեցաղները աննցնէն նեղելով , հո-
գիւ թէ իրաւ կ՚ուռին : »

Հ Ա Ր Ե Ա Ն Ա Վ Ո վ Գ ր է ա ն Տ է :

Տեսմոր սրդեօք բնիք նման

Հրաշալի հար պատկեր

Ար սիրտդ երեսդ յար նման

Քեղի յացոնի ցուցինէր :

Ողանետոցիք տաենուի

Ինձմով անհուն սոկներ

Առ առարար շահելով

Կրենց երկիրն են տարեր :

Վմն տան մէջ մէ ու մանր

Կը զանուի տեսուածէս

Խանութներուն շատին մէջ

ինձմէ մէկը կը տեսնես :

Օրուլսի հանելու կն էր Ամելլ :

Յ 8 8 2 ։ Եազբանաց :